

Životopis

JMENUJI SE JANA A JE MI 14 LET. MÁM 8 SOUROZENCŮ CELKEM. MÁM SESTRU, KTERÁ UŽ VYŠLA Z DĚTSKÉHO DOMOVA. KDYŽ MÁME VOLNO, CHODÍME JI POKÁHAT, KDYŽ JE POTŘEDA. BYLA JSEM NA ZÁKLADNÍ ŠKOLE A ODTAM TUDŽ JSEM SE POSTALA NA VYSNĚNDU CUKRAŘKU, PO OBORU, KTERÉM JSEM TAK MOC TOUŽILA. MŮJ ŽIVOT NEBYL ZE ZAČÁTKU VŮBEC ROZBOHÝ A MI JAKO U POKÁHÁČE.

KDYŽ JSEM BYLA MALÁ A RODIČE SE NEPOHODLI, BYLY JSME UŠICHNI V TOMO, KDYŽ SE NĚCO DĚLO. DŘÍV JSEM SI MYSLELA, ŽE TO MUŽE ZPŮSOBIT TO VŠECHNO, ŽE JE NÁS TOLIK, ALE POSTUPEM ČASU JSEM SI UVĚDOMOVALA, ŽE JE TO PROTO, ŽE ONI DVA SI UŽ NEPOZUJÍ. VĚDYCKY KU PRO NÁS BYLA NAŠE STARŠÍ SESTRA, KTERÁ NÁS TAK MOC MILOVALA A UDĚLALA BY PRO NÁS PRUŇI A POSLEDNÍ. KDYŽ DOMA NIKDO NEBYL MUSELA O NÁS POSTARAT SESTRA. NAŠI STARŠÍ SESTRU BEREME JAKO NAŠÍ PRUHOU MÁMU.

MOJE MÁMA BYLA ALKOHOLICKA A VŮBEC SE O NÁS NESTARALA, JAKO BYCHOM JI BYLI JEDNO JEJÍ VLASTNÍ DĚTI. NIKDY NEBYLA DOMA, KDYŽ JSME JI NEJVIŠE POTŘEBOVALI, KDYŽ MÁM BYLO NEJHUŠŘ, NEBYLA TU. DTEC, TAK TEN SE SNAŽIL CHODIT DO PRÁCE VYDĚLAT PENÍZE, ABYCHOM MĚLI CO DO PUSY. KDYŽ JSME SE NEPOHODLI S MATKOU, UTÍKALI JSME ZA TÁTEM, BREČELI MU A ŘÍKALI, ŽE U NÍ BÝT NECHCEME.

O NĚKOLIK MĚSÍCŮ JSME SE ODSTĚHOVALI NA NEKOU UBYTOVNU. NECHODILI JSME VŮBEC DO ŠKOLY, PROTO ŽE SE NÁM NECHTELO A MATKA NA NÁS NEDOKLÁŽELA.

NASTAL DEN, DOJELO POLICISTE, ODVEZLI NÁS OD MATKY A JEJÍ PŘÍHO DO DĚTSKÉHO DOMOVA. V POKOVĚ JSME UŽ ŠKORO 9 LET A NIC NEPOTŘEBUJEME, PROTOŽE MÁME STŘECHU NAD HLAVOU, MÁME CO DO PUSY A HLAVNĚ LIDI, CO SE TU O NÁS STARAJÍ.

NIKDO MEZI NÁMI NEDĚLÁ ROZDÍLY A ZA TO JSEM RÁDA. KDYŽ JSEM VYŠLA ZÁKLADNÍ ŠKOLU ŠLA JSEM NA OBOR CUKRAŘE, PROTOŽE UŽ OD MALINKA JSEM SE NEUSTÁLE VRHALA DO PEČENÍ. KDYŽ JSEM BYLA MALÁ, BYLA JSEM ZVĚDAVÁ O VŠECHNO NAŠE BABY DÁVA DO DUCHET, ŽE MÁM TAK CHUTNÁJÍ. NAŠE BABYČKA BYLA SKVĚLÁ KUHARKA. DALA BYCH VŠE ZATO, ABY TU S NÁMI ZASE BYLA.

DĚTSKÝ DOMOV BYCH CHTELA OPUSIT AŽ BUDU PÍT PODĚLANOU ŠKOLU A NĚCÍM SE PROSTĚ VYČÍLA. JEDNOU BYCH SI CHTELA OTEVŘÍT VLASTNÍ CUKRAŘINU. JSEM PRACOVITÁ, STOLEHLIVÁ, DÁ SE MI KEŘIT, ALE TAKY JSEM OBĚAS LENOŠNÁ. JSEM ČLOVĚK, CO SI ZA SVÝM NÁZOREM STUJÍ. A NESTYDÍ SE ŘÍCT SVŮJ NÁZOR NAHLAS. MILUJÍ DĚTI A TĚŠÍM SE, AŽ SI JEDNOU ZALOŽÍM SVŮJ VLASTNÍ RODINU. BUDU DĚLAT VŠE PROTO, ABY NIK Z TOMO, CO JSME ZAŘÍCI MY NESTALO I NÍM DĚTEM. JEDNOU ZE MĚ BUDE SKVĚLÁ MÁMA.